

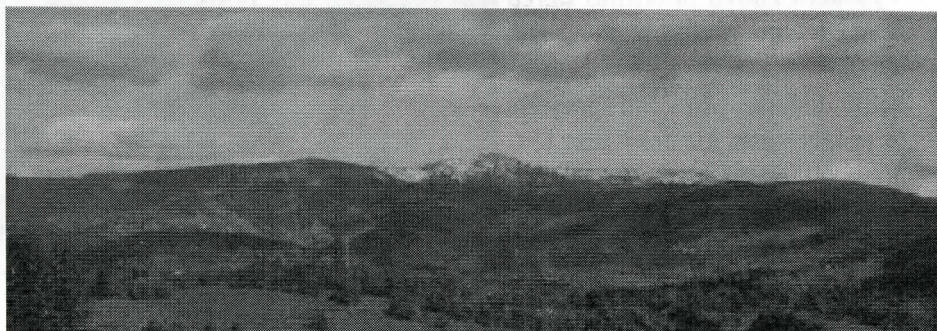
Právě čtete

číslo 8.

VĚTRNÍK

Ročník XXXIV.

Sobota 18. října 2003

9:30	seminář	malý sál
10:30	přípravný výbor	kužárna
13:00	Mor (Boccacciovské variace) Karlovy Vary	velký sál
14:45	loučení Karolinka	malý sál
16:00	Mor (Boccacciovské variace) Karlovy Vary	velký sál
18:00	loučení Karlovy Vary	spořitelna
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	znělka	
	zahájení	
	slovo poroty	
	předání cen	
	slovo vyhlášovatele	
	slovo na závěr	
	hymna	
	Sejkorák	všude

Recenze

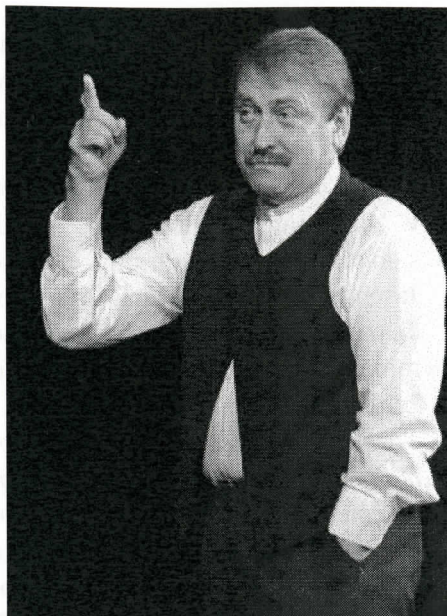
Inscenace Maryši Divadelního souboru Jana Honsy z Karolinky už prošla několika přehlídkami amatérského divadla včetně Jiráskova Hronova. I představení ve Vysokém znovu potvrdilo to, co se na těchto přehlídkách kolem této inscenace říkalo a o čem se vedly diskuse, případně spory. Je to pokus vidět klasický text jednoho z největších českých dramát z jiného úhlu, který se režisér snaží dostat do groteskní po-

doby různými prostředky, které zejména ve druhém dějství nabývají velmi zvláštní podoby. Je to hlavně malovaná dekorace, téměř loutkovité pohyby některých postav, práce s imaginární rekvizitou atd. Tyto

prostředky se samozřejmě vážou k jiným místům inscenace, v níž režie pracuje s vizuální obrazností. Jenže v případě druhého dějství je tato vizuální obraznost už tak razantní, že působí až značně přehnaně a skoro to vypadá, jako by byla z jiné inscenace.

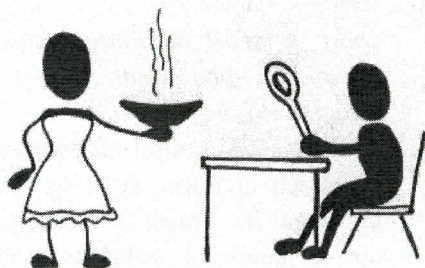
Neboť na druhé straně je tato inscenace pozoruhodná vnitřním napětím řady postav, přímočarým a zřetelně motivovaným jednáním, jasně vyjádřenou logikou většiny situací. Tím má zároveň býti řečeno, že soubor je herecky disponovaný, že herci dokáží vytvářet působivé a přitažlivé dramatické osoby, že dovedou objevovat i tradičními hereckými prostředky zcela

nové podoby postav. Za všechny bych tu jmenoval Strouhalku Danieley Hanákové. Většinou se tato postava hrává jako jakési spojení přátelského chování a brutálního nátlaku na Maryšu. V tomto případě ovšem je to jednolitá postava, která se chová naprosto samozřejmě a s jakousi pozoruhodnou věcností, v níž nechybí ani velmi cynický pohled na realitu, ani přesvědčivé vy-

světlování, že tento pohled je pravdivý. Směřuje důsledně k tomu, aby Maryši sdělila, že se takové realitě musí podvolit. Podobně bychom našli i u jiných postav tyto zajímavé posuny, z nichž vyplývá původní individualizace. Takže stručně řečeno na závěr: opět a znovu se potvrdilo, že největší síla této inscenace Maryši je v osobitém pojetí postav, v jejich hereckém provedení, zatímco některé mimoherecké prostředky tuto rozhodující kvalitu neposilují, ale spíše ji ruší nebo přinejmenším posouvají do jiných souvislostí.

Prof. Dr. Jan Císař, CSc.

Povídání o Maryše a DS Jana Honsy Karolinka

Motto:

***Chování je zrcadlo,
v němž každý ukazuje
svůj obraz. J. W. Goethe***

Divadelní soubor Jana Honsy Karolinka v našem rozhovoru zastoupil představitel Lízala Miroslav Urubek, jinak profesor Masarykova gymnázia ve Vsetíně. Rozhovor se uskutečnil před včerejším odpoledním představením.

V programové brožuře jste na svůj soubor prozradili v kostce všechno. Je ještě něco, co by o vás divák nebo ostatní ochotníci měli vědět a nevědí?

Snad jen to, že poprvé se při spolupráci na představení sešla dvě obrovská tělesa. A členové obou si pochvalují, že je to veliké obohacení jejich práce. Druhým souborem vedle Karolinky je folklórní soubor Jasénka. Ta dosahuje profesionální úrovně a přestože na představení se podílí jen její mužská část, vnesli do něj a do souboru elán, nové nadšení a zpěvnost. Pro kluky, kteří hrají rekruty, je to

zase setkání s divadlem z druhé strany. I pro ně je divadlo objev, jsou mu oddáni a s Karolinkou souzní.

Pokud soubor reprízuje Maryšu v dostupné vzdálenosti, jezdí s námi i ostatní nehrající členové Jasénky, včetně děvčat. A tak dochází k vzájemnému a podle mého mínění velice prospěšnému nahlížení do obou kuchyní.

Maryša byla v posledních letech několikrát inscenována, připomeňme si například inscenaci Boleradických nebo souboru z Hvozdné. Jistě vás něco nutí pro-

sadit se svou inscenací, překonat dosavadní provedení. Co je tím hnacím motorem?

Režisér si koupil na přženských pasekách chalupu. Je to prostředí, které má na Valašsku ryzí charakter, je panenské, valašské zvyky a nářečí se tu zachovaly v nejčistší

podobě. Pochází z rodu valašských fojtů, tedy rychtářů, sleduje typy lidí kolem sebe a tu valašskou ryzost samotářů, trochu zarputilých, ale rovných, chtěl přenést na jeviště. Chtěl Maryšu inscenovat jako syrové drama, vkořeněné do prostředí. Přepsali jsme hru do valašského nářečí, víno nahradila slivovice, snažili jsme se o horalské prostředí, v němž žijeme. Chtěli jsme, aby inscenace měla punc ryzosti na straně jedné a aby z ní číselo hluboké osamění jednajících postav, nepochopení druhého. Akcentovali jsme moment, kdy majetek má větší hodnotu než člověk, platí to pro Lízala a jeho koně, ale platí to vlastně obecně pro všechny dospělé jednající postavy.

Tím momentem, na který se sází, je schopnost vystihnout smysl existence a cit člověka utvářeného

krajinou.

Podle vaší spolupráce s Jasénkou, vašich záměrů a přípravy inscenace, možná podle dalších znaků, by provedení mělo patřit k těm inscenačně velkým. Prostě „širokoúhlé plátno“.

Provedení je ovlivněno osobou režiséra, přišel ve srovnání s ostatními profesionály do souboru mladý. Mládí donesl se vši rozporuplností a na téma nahlíží

přes současné valašské typy. V průběhu zkoušek jsme zastavovali a vyprávěly se letité příběhy. Režisér se na jejich základě pokoušel i o vlastní literární tvorbu. Svěbytná poetika zkoušek, kde jsme naslouchali jeden druhému, byla součástí přípravy inscenace. Třeba krátký výstup jsme zkoušeli celý den, jen režisér a dvě postavy. V pochopení tématu, vyhledání klíčových míst, v tom se soubor dostal o kus dál, výsledek přesahuje rovinu textovou a přechází do roviny zkušenostní.

Co vám jako souboru přináší spolupráce s tolika profesionálními divadelníky, jak se píše v programové brožuře? Neříkejte ale, že vysokou úroveň inscenace, ta se předpokládá.

Vzhledem k osobnostem režie nebo dramaturgie, z nichž každá si

nese osobitý filozofický názor na lidi a svět, to byla řemeslná stránka nazírání na divadlo, daly nám základy řemeslné práce. Co režisérská osobnost, to jiný přístup, bohatší výsledek. U Martina Františáka je to prosáknutí Valašskem, např. na chalupě postavil pec, která je základem každého valašského gruntu. Ostatní jsou obdivovateli Valaška, on o sobě říká, že je odborník Valach.

Co ještě nevíme?

Soubor se hodně rozrostl o nové členy. Setkávám se se svými žáky a odchovanci. V Maryše hrají Francka, Maryšu nebo Rozáru členové divadelního souboru, který na gymnáziu vedu. Jako vyučující mám možnost si stoupnout na jedno jeviště s žáky. A oni zase mohou nahlédnout do divadla, které není studentské, je vícegenerační a uplatňují se v něm postupy tradičního divadla.

Pro pana režiséra jsme měli také otázku – chtěli jsme vědět, jak soubor naopak ovlivňuje jeho profesionální práci. Martin Františák je totiž (dramaturgem) a hostujícím režisérem zlínského divadla atd. Není však ve Vysokém přítomen. Takže litujeme.

Panu profesoru Urubkovi děkujeme za trpělivost, s níž hledal odpovědi na moje poněkud nejasné otázky.

(vy)

Tým mladých reportérů

Před Maryšou, za Maryšou

Proč jste si vybral/a toto představení?

- Maryšu znám, je to klasika a vždycky se mi to líbilo. Očekávám, že to bude podbarveno moravskými zpěvy a tanci.
- Protože máme rádi klasiku.
- Přijeli jsme se zájezdem z Nové Paky. Máte to tady moc hezký.
- Protože jsme na ně zvyklí, Maryšu známe.
- Karolinka je moje nej. Viděla jsem je už několikrát hrát.

Co říkáte na to, že zvolili tragédii?

- Změna je život.
- Asi si na to troufají, asi jsou tak dobří, že mohou.

- Možná, že z toho udělají něco jinýho, to se teď dělá. Na dnešní představení se moc těším, protože to hrají moji kamarádi. Už jsem je viděl asi sedmkrát v akci.
- Je to klasika, tak se na to těším. Za celý týden žádná klasika nebyla.

Jak se vám zatím líbí?

- Líbí moc.
- Zatím ano. Od Karolinky jsem to nečekal.
- Celkem dobrý.
- Zrovna tu o tom diskutujeme, je to hezké, zajímavé představení. Zdá se nám, že to má dvě hrací plochy, jestli to je záměr. Tak jsme zvědaví, jak to bude dál pokračovat.

Myslíte, že v druhé půli podají ještě lepší výkon?

- Já myslím, že už teď je ten výkon pěkný a když budou pokračovat, tak se mně to bude líbit.
- No, spíš by měli trochu ubrat.
- Pochybuju, těžko. Myslím, že se už hodně vyčerpali. Vydávají ze sebe, co

můžou.

- Myslím, že to bude na stejné úrovni.

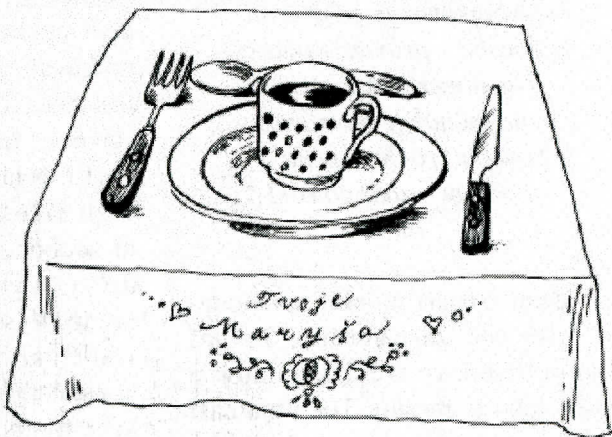
Tak jak to sehráli?

- Bylo to dobré, ale byla to jen hra.
- Bylo to velice krásné.
- Jo, byli dobří.
- Mně se líbili velice.

Chcete souboru něco vzkázat?

- Hráli dobře a ať dál v dobrých hrách pokračují.
- Ať jim to pořád jde tak, jak dneska.
- Že jim přeju hodně úspěchů do dalších her a hodně odvahy.

JaV & trochu TaT

A zítra.....?!

*Když ráno z lůžka vyskočím
(jak všichni co jsme tady)
a uháním, bych rozmnožil
při hodnocení řady,
tu v zrcadle se sebe ptám –
co přinese den příští?
A myslím vše – no – počasí,
a taky na jevišti!
Tu ráno sníh se lehce blýsk,
to znamená je zimy?
Či z „chlazeného“ loučení
to pozůstatek přímý?
Nás nikdo zchladit nemůže,
a když, tak rum si dáme!
A nebo nás hned zahřeje
zas nové tváře známé.
(To ve dveřích se ozval vzlyk
jak Áša – hele – je tu!)
Je na Vysokém prima všem!
A též všichni jsme k světu!
Jen škoda, že už k závěru
se blíží tenhle svátek,
neb Sejkorák je za dveřmi
a dneska – pravda – pátek!
Tak honem ještě alžíra
a na měňák je též nárok,
pokecat trochu s přáteli
a potom – zase za rok!
(jh)*

Vážení čtenáři našeho zpravodaje, jistě jste zaznamenali, že náš dvorní básník ve svém díle mluví o pátku jako o dnešku. Toť vina naší redakce a sypeme si popel na hla-

vu, neb báseň měla samozřejmě vyjít již včera. Jenže novinářský šotek se občas vloudí, když ne do tisku, tak alespoň do příspěvků a schová je. (red)

Odtroubili odjezd

Dlouhé zvonění odstartovalo jedno z posledních loučení. Svůj oficiální pobyt ve Vysokém ukončila SD Scéna Libochovice. Brzký návrat popřáli Libochovickým jak starosta DS Krakonoš Jan Vaverka, tak předseda SČDO Jaroslav Vyčichlo. Hosteska Monika si pochvalovala, že tento soubor nebyl náročný a vůči jejím chybám shovívavý. Hezky se jim společně pobývalo i v hasičovně, ačkoliv Monika měla nějakou zvláštní skleničku - byla prý bezedná!

Ustanovený „mluvka“ souboru, Zdeněk Zvěřina, si pobyt ve Vysokém pochvaloval. „Ve městě jsme potkávali zcela náhodné lidi, kteří nás zastavovali a děkovali za představení,“ řekl.

Libochovičtí, kromě jiného, přivezli také dárky pro místní recitační soubor – sbírku básní jejich rodačky Aleny Melicharové. Jelikož se do Vysokého chtějí zcela jistě vrátit, zařídili se Libochovičtí podle ustáleného zvyku a objeli za velkého troubení třikrát kostel. (jn)

Setkal se tu se svou ženou

Za zvuků slavnostních fanfár důstojně přikráčel král Karel IV. v čele průvodu Karlovarských na prostranství před divadlem Krakonoš. Vysočtí mu připravili uvítání hodné jeho postavení. Jakmile svou zdravici pronesl král hor Krakonoš, otevřely se dveře a za skupinou zbrojnošů a fraucimoru vyšla uvítat svého chotě a panovníka královna Eliška. V tom okamžiku se projevila důstojnost panovníkům vrozená – ač překvapen, nedal údiv z nečekaného setkání s manželkou

najevo. Vyřídil pozdravy lidu prostého i bohatého Pánu hor a oznámil, že přivezl s sebou kejklářskou chásku s jejich kratochvilným kouskem.

Taneček rodinného nezávislého klanu převedl přítomné do současnosti, v níž je mohl přivítat předseda SČDO Jaroslav Vyčichlo a Jan Strejcovský za přípravný výbor. Uvítán byl také Vlastík Ondráček, jenž se postavil na schody Krakonoše společně se svým domovským divadelním souborem D3 Karlovy Vary. Divadelníci z krásných západočeských lázní budou vysockou přehlídku jako její hosté uzavírat dnes dvěma představeními svého

Moru ve 13 a v 16 hodin. (jn)

Porucha

Celou dobu to fungovalo dobře. Až při posledním vítání nás najednou zradila aparatura. To by s tím člověk praštil. Zkrátka u p a d l d r á t v zesilovači. Technici se touto cestou všem postiženým omlouvají.

STDK

Názor diváka

Viděno ze 4. řady

aneb

Kuřecí polévka

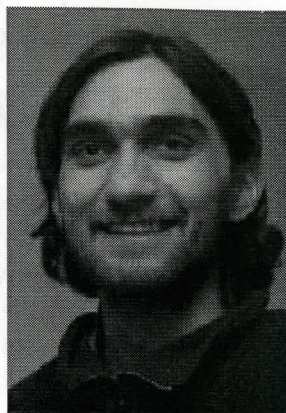
Ve Vysokém na přehlídce jsme Maryšu naposledy viděli v roce 2000 v podání ochotníků z Hvozdné. Letos tuto hru přivezl Divadelní soubor Jana Honsy Karolinka.

Vymyslet něco nového při inscenaci jakékoli klasické hry je nesmírně obtížné. Karolinští využili Valašský soubor písní a tanců Jasénka ze Vsetína, který jim jednak sehrál chasu a jednak zafungoval jako scénický hudební prvek s krásnými lidovými písněmi. Snad proto mne takřkajíc za uši zatahala píseň, která doprovázela scénu opětovného setkání Francka a Maryši. Patřila totiž k naprosto jinému hudebnímu žánru a navíc byl text ve spisovné češtině, přičemž celá hra byla důsledně v nářečí.

Ještě jedna věc mi tak docela nevyhovovala. Chápu, že záměrem zřejmě bylo udělat z Maryši osobu ne až tak podřízenou diktátu rodičů a konvencím. Ale výsledek mi připadal jak scény z italského filmu, nikoli z moravské vísky.

A že Maryša neotrávila Vávru obligátním kafem? Jed lze přece namíchat do čehokoli! Mag

Ten
den
jen
jako
sen...

*Obloha černá, černý mrak,
maličkost malá... mámí můj zrak
a já myslím na zázrak.*

*Zatáhly se mraky, potůček šumí,
v putyce dám si dva rumy,
zvedla se mlha, vítr fouká,
v dáli si dáma píseň brouká.
Setkaly se pohledy, já to vidím,
neb do očí dívce hledím.*

*Číšník jí přinesl víno,
zašel jsem za ženou, nastalo kino,
hrál jsem na city,
neopětovala pocity.*

*Opustil jsem hospodu v hasičárně,
vyznával jsem se Marii marně,
odešel jsem do divadla,
tíha smutku ze mě spadla,
hráli Maryšu.*

„Však ti, děvče, napíšu...!“

*Na vlastní oči
na rozloučenou
Radek Hásek*

Není divák jako divák

Vždy jsem se domnívala, že do divadla chodí pouze lidé na úrovni, zkrátka slušní. Bohužel, neplatí to o všech návštěvnících KDP. Dnes odpoledne jistá osoba na výzvu hostesky - Vypněte si, prosím, své mobilní telefony. – polohlasem oznámila svému okolí – Já to neumím. Pochopitelně její mobil během druhé poloviny představení vyzváněl. Dobrá, ne všichni ovládneme moderní techniku. Jenže ona osoba zřejmě zatoužila, aby její okolí vědělo o ní více: velmi slyšitelně dávala najevo svou spokojenost či spíše nespokojenost s herci. Zjevně si spletla hlediště divadla s vyvalováním se na foulenci před televizní bednou. Tam ať si třeba komentuje přenos z Národního divadla. Když jsem po přestávce zjistila, že není na svém místě, zaradovala jsem se. Konečně se budu moci nerušeně oddávat kultuře! Leč běda: po dvaceti minutách od začátku druhé půle kdo se to neusazuje na krajní sedadlo jako naše vědma! Mlčet vydržela asi jen deset minut. Přiznám se, že když se opět rozhoda obšťastnit nás velomoudrým výrokiem o hře, okřikla jsem ji. A provinila jsem se i proti Guthu-Jarkovskému, po skončení

jsem se nechala strhnout afektem a oné dotyčné persóně řekla, co si o jejím chování myslím. Tímto se omlouvám za nevhodné zvýšení hlasu, leč na podstatě trvám – Lidé, kteří se neumějí v divadle chovat, ať sem raději nechodí!

Mag

Oprava

Tak se mi přece jen zadařilo a vyrobila jsem to, čeho se bojí všichni, kdož píší do nějakých tiskovin. Chyba, záměna – prostě jsem se spletla. Ve včerejším Větrníku jsem obvinila ve článku “To si piš, ogare“ Opatovické, že se neumí spočítat. Není to pravda, soubor z Opatovic dodal počty přesně. Sčítání nešlo Kroužku divadelních ochotníků z Hvozdné. Tímto se Opatovickým za tu nespravedlnost, kterou jsem na nich spáchala, omlouvám. (jn)

Předsednictvo SČDO

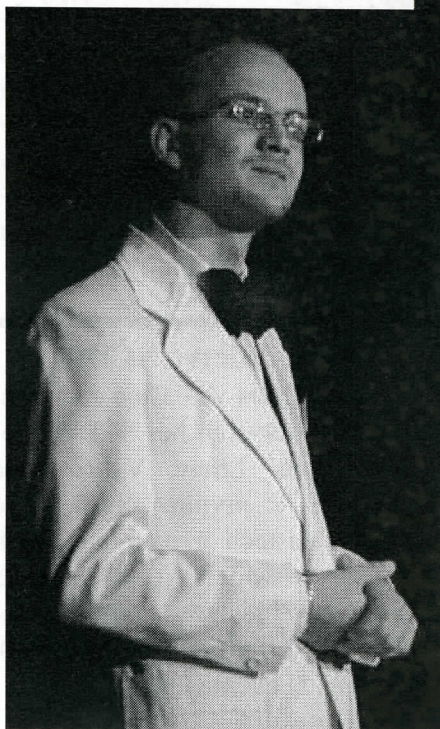
na rok 2004 vyhlašuje další ročník jednoaktových her SČDO, memoriál Ládi Lhoty. Výběr bude prováděn v prvním čtvrtletí ve všech oblastech a na přehlídkách Štronzo v Moravské Třebové a Kaškova Zbraslav. Národní přehlídka se uskuteční ve dnech 30. dubna až 2. května 2004.

Hostesky

Každé představení uvedli pro diváky nejprve před oponou hostesové. Na našich fotografiích vidíte, jak měnili během týdne své podoby. Poznáte?

T a k é
o b ě a s
chuť na
něco jen
tak k zo-
b á n í ?
Pak jste
u r ě i t ě
radostně
vyhledá-
v a l i
krámky

v přízemí a před hospůd-
kou. V tom přízemním jste
si navíc kromě pamlsků
mohli koupit keramickou

upomínku nebo pěknou knížku. A samozřej-
mě – náš Větrník.

A když už jste si zkazili žaludky všemi těmi
čokoládkami a brambůrky, nabízela nám seri-
ózní stravování půdička a její kuchyňka.

Do divadelní budovy Krakonoš se o přehlídkovém týdnu velké množství peněz přinese ... ale také odnese.

Příjmy 465000,-Kč

Soubory u nás bydlí dva dny. Jejich podíl na nákladech je úhrada dopravy nebo stravování. Osoby nezúčastněné na představení jsou samoplátci.

Výdaje 465000,-Kč

Ve skutečnosti je rozpočet vyšší o mnoho desítek tisíc, protože máme významné partnery z řad vystupujících souborů a místních firem, jejichž příspěvek je nefinanční.

BYLI JSME

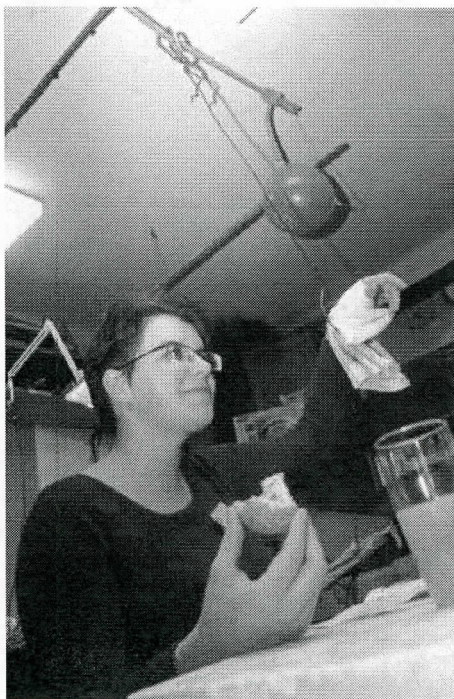
A BUDEM!

Katčiny díky týmu

Ráda bych poděkovala týmu techniků, kteří si opravdu vědí rady v každé situaci. Pro moji zafáčovanou a sešitou ruku je totiž podle lékařů ÚPCHR a CHR nejlepší poloha „Heil Hitler nalevo“ neboli záves. A jelikož je i v technice zastoupen zdravotní personál, jsem stále pod kontrolou a napomínána. Pánové mi totiž vymysleli mobilní držák rukový, který naprosto skvěle plní svůj účel a mě už nebolí ani svaň. Kdo si toto zařízení nedovede představit, nechť navštíví techniku.

Hosteska K.

Postřehy ze semináře

♦ „Už během večerního představení se ve mně začala rodit myšlenka, že život neustále jde dále. Tento kacířský nápad se mi potvrdil i před divadlem,“ řekl při semináři o hře Manžel na inzerát předseda poroty Jan Císař. Šel prý za dvojicí půvabných děvčat a najednou z okna vylétl bramborový knedlík. „Rozhlížel jsem se, odkud letěl a zpoza záclony jsem v jednom okně zpozoroval starce mého věku. Pochopil jsem, že v určitém věku už nezbyvá nic jiného, než metat knedlíky. Avšak cíle bylo dosaženo – slečny se zastavily a projevíly zájem. Život nekončí,“ konstatoval pan profesor.

♦ Programovou úroveň národní přehlídky lze jednoduše hodnotit dle nálady poroty. Hlavně podle příspěvků jednotlivých členů na rozborovém semináři. V prvních dnech byly jejich proslovy diplomatické, zaobalené, každé slovo bylo váženo na několikerych vahách a pak teprve vypuštěno z úst. Nyní porota srší humorem a veselými příhodami, jejich věty jsou přesně zacílené, projev získává na dynamičnosti a tempu. Ubývá prodlev na nadýchnutí mluvčího či smočení rtů v nápoji, a pokud už se nějaká objeví, je skutečně dramatická. Po-

rotci se o slovo perou, vzájemně se doplňují, nevytýkají chyby, nýbrž přispívají svými nápady a dalšími možnostmi, jimiž by bylo možné inscenace obohatit. (jn)

Podvodník je nalezen!

Ve včerejším Větrníku jsme informovali o neuvěřitelném podvodu, jenž byl ve Vysokém zaznamenán. Dotyčný zločinec údajně přerazil data na stravenkách a vymáhal ve Spořitelně obědy. Viník byl dopaden! Je jím (možná) předseda SČDO Jaroslav Vyčichlo a sám důkazy podvodu přinesl na přípravný výbor. Jemu totiž do sady stravenek byly vloženy i stravenky s opravenými daty. Chyba byla na straně stravovatele, při razítkování stravenek se Ivan Hanuš spletl, a tak svou chyбку řešil přerazítkováním – a zapomněl na to. Takže – aféra ve Vysokém se prostě NEKONALA! (jn)

Krakonoš 2003

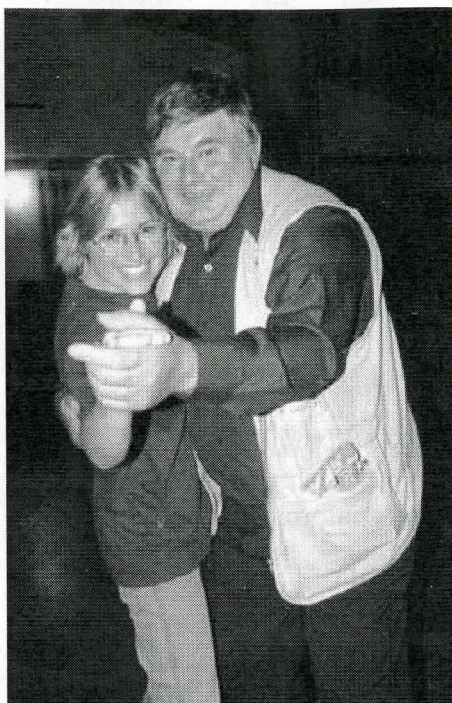
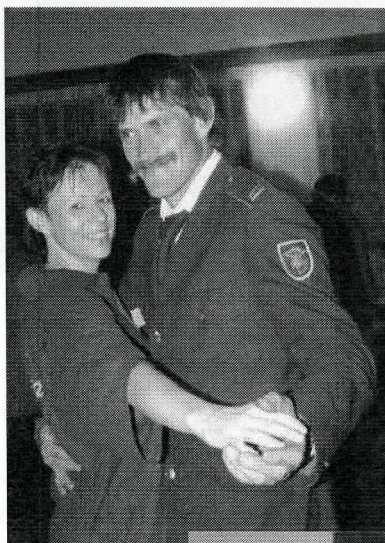
*Říjen už se opět připomíná
každoroční milou povinností
přivítati spousty milých hostí,
divadelní nastal ve Vysokém čas.*

*Vítám vás tu všechny rád,
ať z blízka jste či z dále,
ať noví nebo ti, co už tu hráli,
Krakonošův podzim máme tady zas.*

*Tak hrajte váš kus z plných sil
a užijete naše vlídné klima,
ať je vám u nás vždycky prima,
od diváků přeji náruč díky jen.*

*Příjemný pobyt všem – a zlomte vaz,
divadlu dál dejte svoje volné chvíle,
jistě odměněna bude vaše píle,
účast v roce příštím nechť není jen sen.*

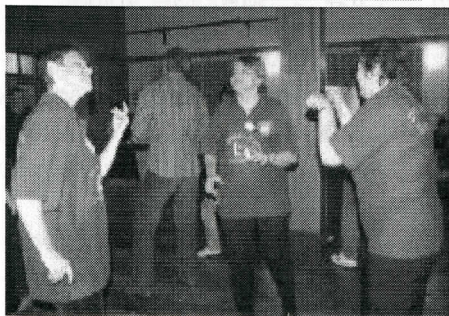
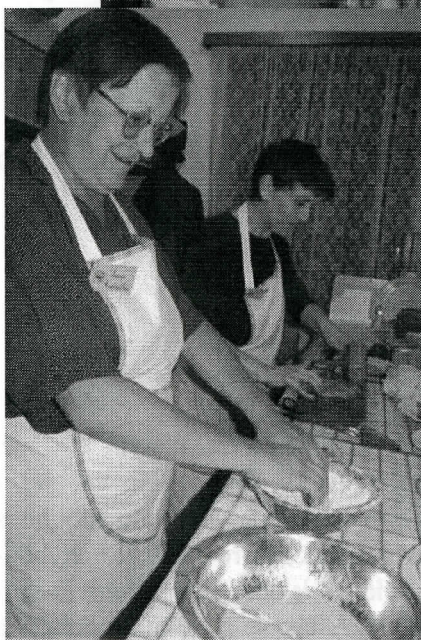
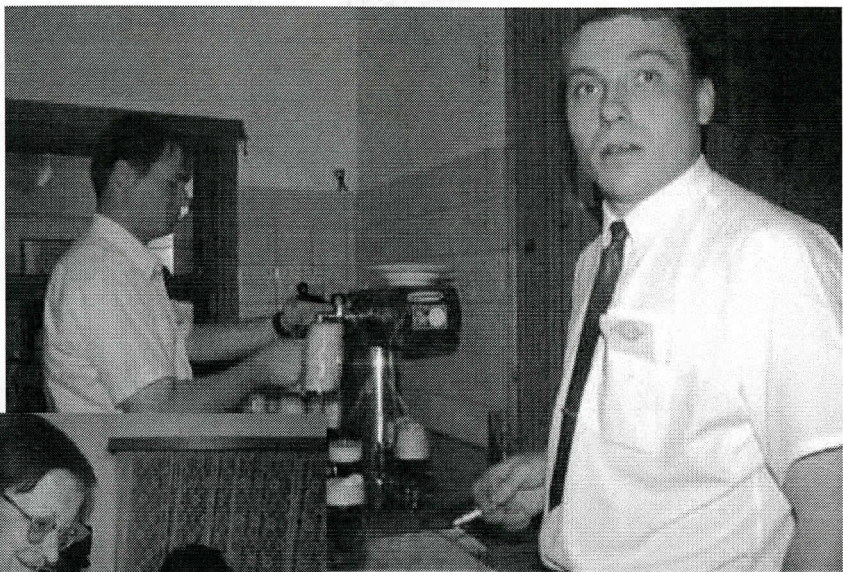
Přehlídku tvoří nejen představení, ale také společenská setkání. Divadelní přátelé, kteří se potkávají pouze na přehlídkách všech stupňů, tak mají možnost posedět, pohovořit nebo i potančit v hasičovně. I tam příjemnou atmo-

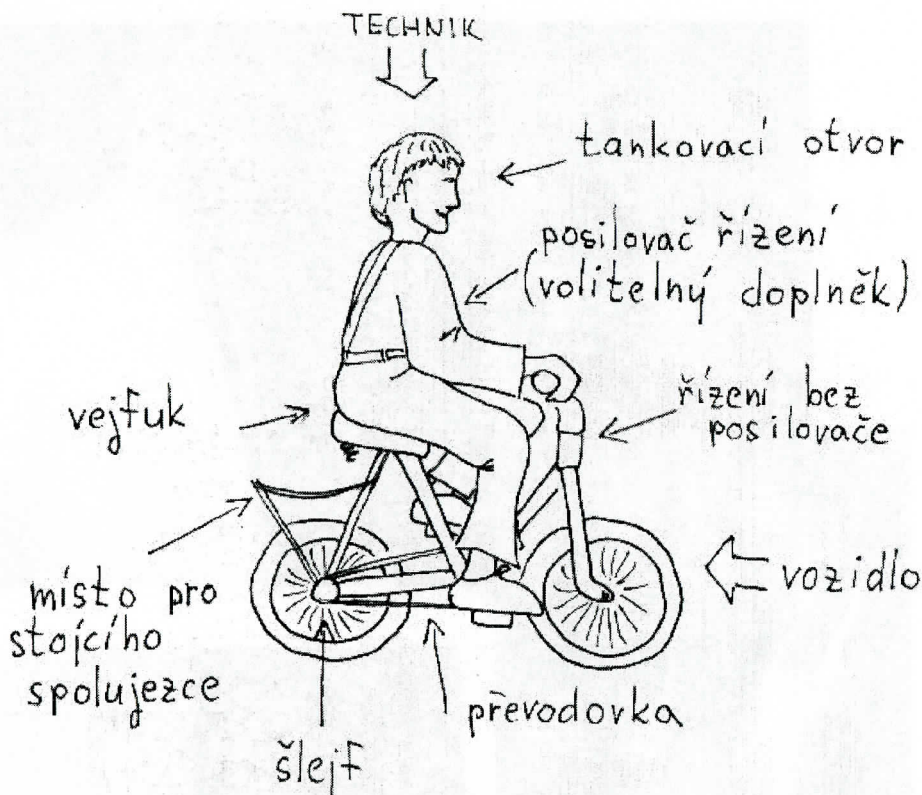

V hasičovně

sféru vytváří lidé. A protože jste určitě při společenských večerech neměli tak docela čas se s nimi seznámit, představujeme vám je alespoň na fotografiích.

Vozový park STDK

Mnozí z vás si jistě všimli, že se v letošním roce technici stali výsoce mobilními. STDK se již dlouhou dobu potýkal s problémem dopravy a jeho mobilita, nutno přiznat, nebyla na požadované úrovni. A tak na rozdíl od let minulých technici do svého vybavení zařadili hned dvě vozidla. Vedle KRISy zmíněné ve Větrníku číslo 3 slouží technikům ještě další služební vozidlo s naprosto ekologickým pohonem. Jeden ze členů vlastnil do-

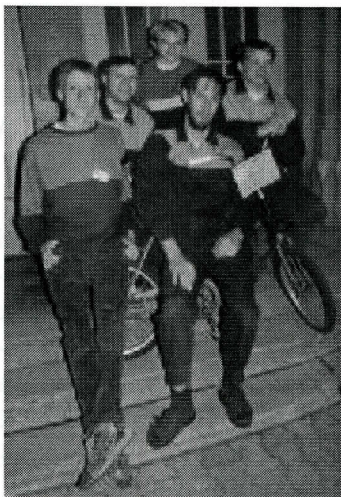
pravní prostředek, kterým dojížděl na schůzky, a propůjčoval jej i svým kolegům. Netrvalo dlouho a prostředek se projevil jako chybějící článek k dosažení kýžené mobility. A tak se po dlouhé debatě a zvažování všech pro a nikoho proti rozhodlo o udělení statutu služebního vozidla. Podařilo se nám tak pořídit vysněné vozidlo a přitom nezatížit pokladnu divadelního spolku.

Jeho pohonná jednotka přeměňuje energii dodanou ve formě to-

pinek, žumpy či ostatních produktů naší kuchyňky na energii pohybovou – a to velmi efektivně (dokonce lépe než motory západních výrobců). Při nesprávném složení pohonné směsi však může docházet i k explozím ve výfukovém systému.

Technik řídící toto vozidlo se pohybuje průměrnou rychlostí okolo 360 m/min a experimentálně bylo dosaženo rychlosti přesně 796,961 m/min plus mínus deset kilometrů za hodinu. Protože tato rychlost není zřejmě konečná, byla řidičům udělena výjimka a nejsou tedy povinni dodržovat předepsané rychlostní limity na všech typech silnic a dál nic.

Zařazením vozidel do služeb STDK technická sekce opět výrazně posunula známé heslo: nemožné na počkání, zázraky do tří dnů až ke hranici nemožné včera, zázraky vzápětí.

STDK

Nenadálá pomoc

Ani bychom se byli nenadáli, že ve Vysokém najdeme tolik výborných lidí.

Kohokoliv jsme požádali o větší či menší pomoc při přípravě naší noční procházky, vždy jsme se setkali s velkým pochopením. Každý oslovený vyhověl s nepředstíranou ochotou a ve výsledku učinil ještě více, aniž tušil, o co v konci půjde, neboť v průběhu šestidenní přípravy se vše vyvíjelo a měnilo.

Děkujeme tímto nejen pánům:

- Josefu Hejralovi za půjčení kostýmů a rekvizit z fundusu DK

- Janu Vaverkovi st. za zapůjčení hudebních nástrojů, trabantu KRISA a věnování času k nastudování a k provedení vynikajícího hudebního doprovodu na tahací harmoniku

- celému skvělému, ochotnému a všehoschopnému kolektivu STDK za bezchybné ozvučení a nasvícení

- manželům J. a M. Hejralovým za umožnění přístupu do zádveří

- ing. J. Hejralovi za řízení parníku

Kurz scénografie

Anička Ratajská

a Mor

DS D3 Karlovy Vary

Moto: *Radost musíme čerpat ne z jiných, ale ze sebe.*
Sokrates

Andulko, soubor je notoricky známý. Budeme se bavit o nás dvou, respektive o tobě. Před lety jsme spolu absolvovali druhou režijní školu. Tuším v roce 1990. Kolik inscenací jsi od té doby udělala?

Celkem čtyři. Je to málo? Mezitím jsem absolvovala jedno chtěné, ale pozdní materství. Tak jsem se ve své divadelní činnosti, ale ráda, trochu pozdržela.

A které inscenace to byly?

40 zlosynů a jedno nevinátko, Don Quiote, Smrt na prodej a Mor. Na režijní školu mne tenkrát poslali, protože tam nikdo nechtěl. Jirka Hlávka v té době přestával režisrovat a já chtěla, aby soubor držel pohromadě, proto totiž dělám ansámblůvky. Přiznávám, že dnes se mi už ale ani nechce hrát. Při mých režiiích se za posledních pět sezón podařilo dost podstatně snížit věkový průměr souboru. Hodně spolupracuji s mladými začínajícími herci. Jdou mi sice na nervy s nedochvilností, ale mají nápady a

výdrž. Středňákům už se do něčeho nechce.

A ostatní režiséři?

V souboru už moc režisérů není. Režiruje Pěťa - vynikající herec, měl by možná víc hrát. Tím nechci říci, že bych nebyla štěstím bez sebe, kdyby byl další režisér. Soubor by to potřeboval.

Mám takový názor – herec je jako dítě, musí se mu přesně říct, co od něho chce, tohle je dobře, tohle špatně. Někde mezi tím je tvorba. Režisér musí svoje názory jasně předat.

Ale také občas hraješ?

Naposledy v Nebožce panině matce. To režisoval Vlasta Ondráček a byla to taková přátelská výpomoc jemu. Já, jak už jsem řekla, moc hrát nechci, ale Vlastika Ondráčka si moc vážím a také Ládi Fímana a Jiřiny Postlové. Všechno, co jsem se v divadle naučila, mám od nich. Pikantní také je, jak soubor mladých přijímá a chce spolupracovat s těmito lidmi. Dochází tak k určitému průniku generací. A z toho jsem šťastná.

Co teď zkoušíš?

Děláme hru J.R. Picka Smolař ve žluté čepici, celé jsem to přepsala pod názvem Smolař. Téma je ze 60. let a hra je napsána horším jazykem, než jaký byl užívaný za první republiky. Divně poskládané věty, které se vyskytují i u protire-

žimních autorů. Oni si navykli používat režimní slovník, který dnes působí podivně směšně. To byl tedy důvod k přepsání hry. Ne, že by to Pick napsal špatně. Jen ten slovník. Pro Fímana a Postlovou jsem tam chtěla připsat role, aby soubor byl pohromadě, ale nakonec se ne-

podařilo, nemohou ze zdravotních důvodů hrát. Jak říkám, všechno jsem se naučila od nich a od Vlasty Ondráčka.

Prozrad' ještě něco na Vlastu Ondráčka.

Ačkoli by se Vlasta mohl jevit

jako perfekcionista, je bezva kama-rád. Mám ho ráda, pro soubor je důležitý, protože pro něj pracuje na plný úvazek.

A po zbytek, který zbývá do 24 hodin, pracuje pro SČDO.

No. To tak bude.

Jaká jsi jako režisérka?

Říkají mi Satorie, Kruťaska, Harpyje. Chci od herců svoje. Měli by se plně věnovat roli. Ráda ale pracuji s mladými lidmi, s kterými je třeba hodně práce, ale pro své mládí mají srdce v pořádku. Nemyslím na nemoc, ale po citové stránce. Jsou čistí. Všechny herečky v Moru jsou kandrdasky. Práce pak jde pomalu, dlouho trvá, musí to být študýrka a navíc soubor nesmí mít ambice a s ničím počítat. Jedeme na krajskou přehlídku a když neuspějeme, nevadí.

Také nemám ráda hlavní role. Většina her, které jsem dělala, jsou bez hlavní role. Kromě Dona Quijota.

Andulko, myslím, že jsme si docela pěkně popovídali. Díky ti za to. Díky za pohled do vlastního nitra. Není zcela obvyklé nechat si nakukovat do duše. I když u divadelníků by to zase nemělo být na překážku. Musí být schopni exhibovat i zpovídat se. Ještě jednou díky.

Připravil

(vy).

Před Sejkorákem

Brambory se škrábají, tak jako jiné roky, i dnes. Začíná se v deset hodin v propadle divadla. Teplé odění je nutné, rum a škrabky dostanete. Kdo chce tedy pomoci, necht' přijde, vchod je z boku divadla Krakonoš. (red)

Ilustrační foto z loňského Sejkoráku na vedlejší straně

Co dodat?

*Lehce jako peříčka slova se mi hrnou,
po „andělském“ představení –
divadelní pohlazení –
co přivezli z Libochovic náruč zcela plnou!*

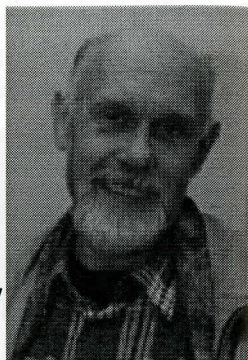
*I Krakonoš rozhodl se vymalovat oblohu –
hory – jen si na ně sáhnout –
(ani mráčkem přes ně sáhnout)
prostě klasa – vychválit ho více ani nemohu!*

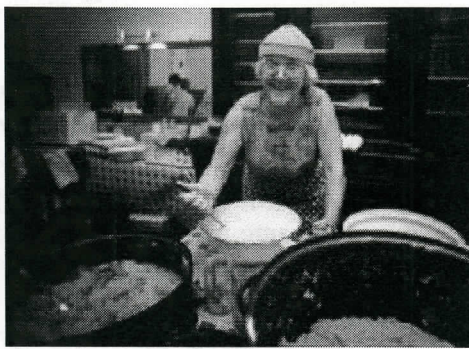
*Těž čtvrtetní hasičárna vřela vřelou bouří
po „ledovém“ potěšení
frekventantů vyřazení –
(jen mě děsí, že v tom sále snad i mouchy kouří!)*

*No – a ten den rozloučení přivalil se kvapem,
šaty, svetry vyvětráme –
s láskou si zavzpomínáme –
má-li kdo z nás slzu v oku – tak to všichni chápem.*

*Doma pěkně v pohodičce dočtem Větrníky -
a fakt – za rok zase -
zrovna v tomhle čase -
vrátíme se na Vysoké – zatím čau - a díky!*

(jh)

Na žádost některých účastníků přehlídky uveřejňujeme VELKO-BYSTRICKO-VYSOCKONADJIZERSKOU ZDRAVICI, kterou v říjnu 2003 složil nejmenovaný ochotník bystrického divadelního souboru. Zdravice je zvaná takéž

Častušková odrhovačka

1. V novinách nedávno vyšel zajímavý hovor
Do Vysokého prý jede divadelní soubor.
2. Divadelní příznivci, ba i veřejnost všechna
Byla zprávou šokována – veřejnost i děcka.
3. Pan starosta na radnici i konšelé v městě,
Přáli hodně úspěchů a štěstí k této cestě.
4. Vezeme vám slivovici a tvarůžky taky
Zato s chutí budem baštit vaše sejkoráky.
5. Že na flašce slivovice ale bouchla zátka
To žalostně konstatuje Hejralovic Svatka.
6. Její obsah cestou ubyl – prý velice snadně....
Zkrátka s pitím je to v háji - už jsme skoro na dně.
7. Zkoušeli jsme dvakrát týdně i soboty celé....
Ale porota nás jistě pošle do pr.....!
8. To nám ale málo vadí – každý z nás to vidí –

Je tu dobrý obecenstvo – samý prima lidi!

9. Závěrem si poslechněte, co je přání naše –
By jsme mohli ještě někdy hrát u Krakonoše !
10. S tímto přáním zakončíme a přejdeme k věci:
„Ať jsme veselí a zdraví !“ – přejeme si všeci!

**POZOR,
POZOR!
VOBSKOČÁK**
něco připravuje
*Určitě to
proběhne před
koncem přehlídky*

Jídelníček

Doufejme, že nám ne-
vaří Maryša a pochutnej-
me si

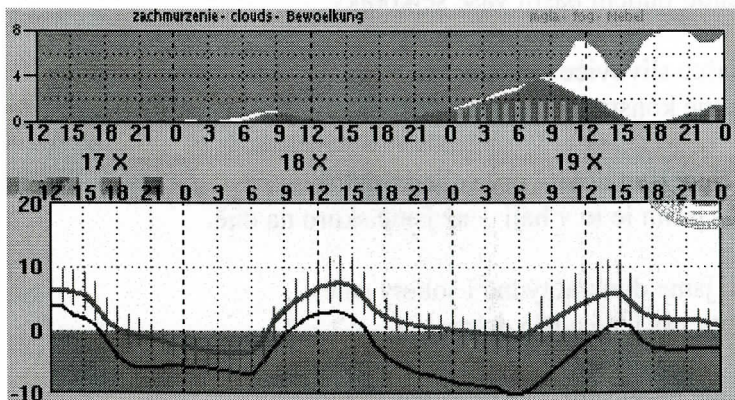
Oběd:

polévka hovězí s rýží,
plněné bramborové
knedlíky, dušené zelí

Večeře:

přírodní kuřecí prsíčka,
brambor, obloha

Předpověď počasí na sobotu:

Dnes přetrvá opa-
lovací ráz počasí.
Opět přijdou k
duhu čepice, šály,
bačky a kabatišťa-
ta. Jižní vítr sice
přinese zatažené
nedělní ráno, ale
lepší to už nebu-
de. (Uf, to je dři-
na věštit, co bude
zítra.)

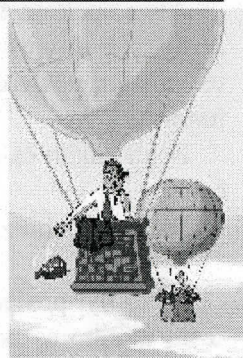
Partneři XXXIV. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

PP & S.R.O.

Die Garten - Galerie

CHAKO
PŘÍKRY

EPRONA

R Sager

Gonten Švýcarsko

AD
servis

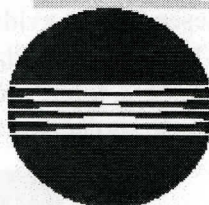
ŽELEZÁŘSTVÍ *u školy*
domácí potřeby - elektro

REKOS

COMPUTER SHOP

CS23

BOLJA

MINOLTA

Gema
Turnov

BEZEMA
COLOURS ARE OUR PASSION

ts
Semily

Ciba

ROKA
S.R.O.

HYBLER
HYBLER FÜR DEN HAUS
SINCE 1899

Vybráno z knihy přání a stížností (Vaverka Company)

Rok 1988

Třetí den přehlídky. A ještě nic nového? Žádné hnípanice? Také proč? Přece každý-á z nás po přestavbě uvědoměle plní svoje povinnosti (v kuchyňce) i na (půdičce), to znamená, že po nějakém svém provinění zodpovědně a bez jakéhokoliv odporu každý poroučí soupřavu.

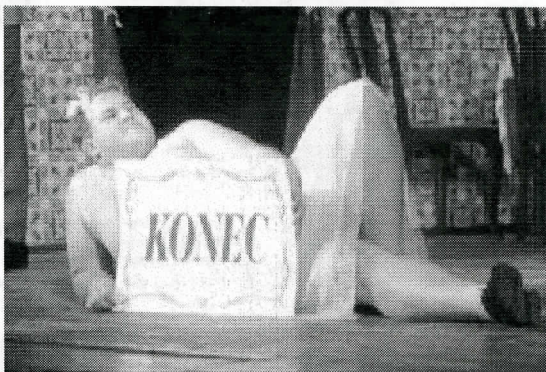
Ale copak je s technikou? Snad ji nepotkala nějaká dobová nemoc/hosip? Tři dny už je urgována správa kliky u první šatny. Jestli vám snad, technikáči, některému chybí hřebíček (do kliky), kuchyňka dodá jakékoliv množství.

Po dlouhém čase --- sláva! ---- Kliky je v pořádku – čest a sláva technice!

Jeden Pers-on z kuchyňky

(Toto byl poslední zápis na dlouhých patnáct let. Kniha tato, respektive sešit, dlouho se povaloval po policích, než byl znovuobjeven a na světlo vynesena jednou zvědavou ženštinou.

Od letošního podzimu jest tedy opětovně umožněno láskyplně se hnípati na místě k tomu určeném. A pokud nevíte, co jestiť Vaverka Company, vezte, že společnost tato přezdělala se na STDK. – pozn.red.)

Neděle 19. října 2003

14:00

velká uklízečská brigáda

Krakonoš a okolí

Větrník, zpravodaj XXXIV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 8 Kč.